

## Horní Čepí i Dolní Čepí

(14. 11. 2021)

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Dnes se projdeme v okolí naší Nedvědice. Částečně po cestách značených, částečně po cestách neznačených. Rozhodnout se musíme už v Nedvědici. Šel jsem po modré turistické značce přes Sedlo, tak nazýváme místo mezi kopci s názvy Kuchyňka a Hora. Šel jsem tudy i přesto, že tam je několik popadaných stromů, dají se podlézt, přelézt, ale pohodlnější je zvolit trasu o jeden kilometr delší, tedy kolem nové rybárny a pak dvakrát vpravo na křižovatkách.

Jsme ve Skoroticích. Vesnice má příjemnou náves, uvidíme školičku z roku 1895, od roku 1963 už neslouží školním potřebám, využívá ji obec. A samozřejmě zaujme i malá kaple Panny Marie.

Dále půjdeme po červené značce vzhůru k rozcestníku Hrádky. Les je velmi poznamenaný kůrovcovou těžbou, ale zůstaly bukové porosty a právě tam jsem už vícekrát zahlédl stádo muflonů. Tuto trasu jsem procházel před třemi dny a opět tam mufloni byli. Při setkání s člověkem, aspoň tak jsem to už vícekrát pozoroval, mají zajímavou reakci. Ve chvíli, kdy si mě všimnou, jako kdyby zkameněli. To sousoší ale pohybuje hlavami – zvířata hlavu otáčí pomalu tak, aby mě mohla pozorovat.

I přesto, že jsou místy mýtiny, rozcestník Hrádky s šipkami zůstal. V tomto úseku trasy jsou v lese i četné skalky. Od Hrádků půjdeme klesáním po lesní silničce, až přijdeme k souběhu se značkou zelenou. U rozcestníku Káčiny vede zelená vpravo, my půjdeme ještě asi dvě stě metrů po červené. Ta asi po dvou stech metrech odbočí vpravo do kopce a my budeme pokračovat po silničce přímo. Přejdeme silnici Chlébské – Hodonín, to už nemáme žádné značení. Výhodu budou mít turisté s chytrým telefonem, podle mě ale stačí intuice. Půjdeme přibližně v přímém směru až do míst, kde se objeví cesta směřující dolů. Půjdeme mezi chatami a dostaneme se k horské vesnici Horní Čepí.

V Horním Čepí žije dnes méně než desítka obyvatel, nejpočetnější je rodina Glosrova. Však když budeme do vesnice „z hor“ přicházet, půjdeme kolem mramorového kříže rodiny Glosrovy. Kříž je z roku 1892. Nesmím zapomenout na vzrostlou lípu, kterou nepřehlédneme určitě.

Zde se dáme a klesáním dojdeme k partyzánskému památníku a dále do vesnice Dolní Čepí. Zde určitě stojí za to věnovat pozornost kostelu svatého Václava. Vedle kostela stojí mramorový kříž z roku 1871. Text na kříži prozradí, že jej zbudovali občané Dolního Čepí (tehdy psáno ještě Dolní Štěpí) s podporou Vladimíra Mitrovského, tehdejšího majitele hradu Pernštejna. Sám kostel má románský původ.

V Dolním Čepí už budeme u řeky Svratky. Kolem dvora Bořinov a rybárny dojdeme do cílové Nedvědice.